

עצות ותפילות

(אכילה)

על-ידי תאוות אכילה נפגם הכבוד דקדשה, ואזי מתגברין העזי-פנים שבדור, כי נופל הכבוד אל הגויים והרשעים והעזי-פנים שבדור, שהם נוטלים כל הכבוד והממשלה, ואזי הוא בחינת הסתרות פנים, בחינת התגברות הדינים, חס ושלוש; אבל כשמשרין תאוות אכילה, על-ידי-זה הוא נשיאות פנים, בחינת ביטול הדינים, ואזי הכבוד דקדשה בשלמות ואין שום שררה והתמנות להעזי-פנים (לקוטי עצות – אכילה, יא).

... ובכן תרחם עלינו ותושיענו ותהיה בעזרנו מעתה, שנוכה לשבר באמת תאוות אכילה ושתיה, ונוכה להסתפק במעט, לאכל מעט בקדשה גדולה ולהסתפק ממנו, ונדקדק על עצמנו מכזית ועד כביצה, לבלי לאכל אפילו משהו יותר מהמוכרח לנו בשביל קיום הגוף, ונאכל לבד לקיום גופנו ונמעט תאוות טבענו. ונוכה להיות בכלל הצדיקים האוכלים לשבע נפשם דקדשה, כמו שכתוב, צדיק אוכל לשבע נפשו. עד שנוכה שתשא לנו פנים ותחננו, כמו שכתוב: ישא ה' פניו אליך וישם לך שלום. ונוכה להמשיך הארת פנים אל הכבוד דקדשה, ותציל אותנו ואת כל עמך בית ישראל מעזי פנים ומעזות פנים, ותעלה ותסלק את הכבוד מן העזי פנים שבדור, ולא יהיה להם שום כבוד והתנשאות ופקידות והתמנות ושררה כלל. ותרחם עלינו ועל כל עמך בית ישראל, ותציל אותנו מכל המנהיגים והמפרסמים של שקר הגורמים לנו מה שגורמים, כאשר אתה לבד ידעת, כי בעוונותינו הרבים נפל וירד הכבוד דקדשה מאד, דל כבודנו בגוים ושקצונו כטמאת הנידה. ונפל הכבוד בין העכו"ם והרשעים והשקרנים והעזי פנים שבדור, שהם מקבלין לעצמן כל הכבוד וחולקין כבוד לעצמן, ועמך ישראל הכשרים והצדיקים באמת לחרפה ולבזיון וללעג וקלס ... (לקוטי תפילות א - תפילה סז).

(מר) ישראל אודסר, זצ"ל – חלום הקצין)

שיחות

... הלילה היה לי חלום. החלום היה בטבריה, ורבי ישראל קרדונר בא אלי מחברון לטבריה ונעשה רעש גדול בכל ארץ ישראל: "ישראל בער נעשה ברסלב וזה סכנה לכל העולם, צריכים להרג אותו ואת רבי ישראל קרדונר!"

ופתאום בא אלי לחדר קצין גדול והוא היה עם הרבה קצינים תחתיו, ובא אלי זה הקצין הגדול והראה לי באצבע, ואמר לי בגאווה גדולה: "תן את הפתק!"

אמרתי לו: "מדוע, מה יש, מה נורא כל-כך, מה אתה מפחד כל-כך מהפתק?"

"מה אתה שואל, תן את הפתק!"

אמרתי לו: "למה אתה רוצה את הפתק, מה יש בפתק?"

אז הוא אמר לי: "אתה שואל מה יש לפחד: אתה לא יודע מה שזה, אתה לא יודע מה שהפתק יכול לעשות, הוא ישגע את כל בני-ברק ואת כל העולם. קדם הוא ישגע את כל בני-ברק, ואחר-כך ישגע את כל העולם! הוא ישגע את כל העולם, הוא יהרג את כל העולם ובני-ברק!"

בני-ברק היה העיר הגדולה של כל ארץ ישראל, וכל בני-ברק היו מתנגדים על ברסלב, כל העולם היו מתנגדים. אמרתי לו: "אני לא יודע, לא זוכר איפה נתתי את זה."

אז הוא אמר לי: "אהה! אתה לא זוכר? יש לי די חיילים, הם יחפשו עד שימצאו אותו. נחפש בכל מקום!"

אז אני פחדתי שאולי הם יקחו את הפתק, היה לי פחד גדול, צער גדול, מה אני יכול לעשות? "חס-ושלום מי יודע, אולי הם ימצאו..."

אז נזכרתי שאחד בא אלי בתחילת הלילה וביקש ממני שאחמל עליו ואתן לו על הלילה את הפתק, הוא רוצה להתחזק ולהיות שמת, "רבי ישראל, תן לי רק הלילה לקרא ולראות את הפתק", אז אני נתתי לו ללילה אחד את הפתק והוא הלך. אז ברוך ה' היה לי קצת מנוחה, הפתק לא בבני-ברק ולא פה, הוא אצל החסיד בבית ולא יודע מזה שום אחד, רק אני. אם-כן הם יכולים לחפש.

נו, נו, אני הייתי חזק, אני הייתי בטוח שהם לא ימצאו, הקצין לא יודע כלל מהחסיד שביקש את הפתק, אמרתי לעצמי: "החסיד הוא לקח את הפתק והם לא יודעים. עכשיו הוא יכול לחפש בכל מקום." אז הם הלכו הרבה קצינים עם הרבה חיילים לחפש את הפתק.

הוי, כשנזכרתי שהפתק הוא אצל החסיד בבית שלו היה לי שמחה גדולה, הם יחפשו ויחפשו, אז שיחפשו ... (ההמשך יבוא)

ותבואה פשתן, והן עורות חיות וגם עופות וכדומה, והוא מכרם בעיר והרוויח אחד על אחד והתחיל לעלות למעלה למעלה. וכשהתחיל להשיג מעט כסף קנה איזו בהמות ועשה חמאה וגבינה והתחיל להוביל לעיר גם חלב למכור. ובבואו לעיר למכור כל הנ"ל וגם לקנות כל הדברים הנצרכים לו, אגב בא אל רבינו ז"ל לקבל שלום; וכעבר איזה זמן וכבר היה טרוד ובהול שכבר לא היה לו פנאי לכנס אל רבינו ז"ל מחמת שהיה צריך למכור הסחורה וגם לקנות ולעשות חשבונות, ומתוך כך מנע את עצמו מלכנס אל רבינו ז"ל, כי נתיירא שלא יתחיל לדבר עמו ויבטל זמנו או אולי אחד מאנשי שלומנו יתחיל לדבר עמו וכנ"ל:

פעם אחת כשהיה יריד בברסלב ורץ במהירות אל השוק לקנות ולמכור, וחלונות רבינו ז"ל היו יוצאים לשוק שבהכרח לעבר דרך שם. ובתוך כך כשרץ ורצה לעבר לשוק ושלא יראוהו, דפק רבינו ז"ל בחלון וקרא אותו. ומסתמא הכרח לכנס כי אין הדרך ארץ שלא לכנס אם כבר קרא אותו. וכשבא אל רבינו ז"ל אמר לו רבינו ז"ל ההסתכלת היום אל השוק ולמכור, לא, קרא אותו רבינו ז"ל אל החלון ויאמר לו הבט בחלון ותאמר לי מה אתה רואה? ויאמר אני רואה עגלות וסוסים ואנשים רצים הנה והנה. ענה רבינו ז"ל ואמר לו אחר חמשים שנה יהיה יריד אחר לגמרי, זה הכל שאתה רואה לא יהיה עוד, אחר סוסים אחרים ועגלות וסחורות ואנשים אחרים, וגם אני לא אהיה וגם אתה לא תהיה. כהיום אני שואל אותך: מה אתה כל כך בהול ומטרד שאין לך אפילו זמן להסתכל על השמים; ויקרא את רבי חייקיל שהיה בחדר אחר ויאמר לו: תראה חייקיל מה שעשית עם השפע שלך עד שאין לו אפילו זמן להסתכל על השמים!

(ספר אבני הנחל - חלק ב - מכתב לא)

מכתב

לכבוד עיני ולבי, המעדן ומוענע את נפשו באורות הצחצחות החדשות העליונות ונוראות מאד במעלה שאין למעלה מהם, המחיים ומרפאים את גופו ונפשו ומטהרים מאבי אבות הטמאה של המינות ואמונות כזביות של השקרנים בעלי כבוד וגאווה, ורודפים אחר כבוד עצמן, ולוחמים בעזות מצח להרחיק ולהפריד את ישראל מהצדיק האמת הרועה האמתי שהוא עיקר מקור ושושן חיותם לדורי דורות לנצח, ועל-ידי זה הם מעכבים וגורמים כל הכפירות וכל הצרות והקרבנות שבא על ישראל, אבל סוף כל סוף יגמר הצדיק את שלו מה שהתחיל לתקן העולם בשלמות, כמו שהבטיח ואמר: "האני לא גמרתי? גמרתי ואגמר נצחתי ואנצח".

דבורי לשון הרע שעל-ידם נתרבה מחלקת ושנאה וקנטור בעולם, הם בחינת רוח סערה, שעל-ידי זה נתבלבל האוויר ואי אפשר להשמיע קול דבר הצדיק האמת ההולך לפנינו לתור לנו דרך כבושה לשוב לה' יתברך אפילו מכל המקומות הרחוקים מאד מהתורה. ושלוש הוא בחינת אוויר הנח והזך, שעל-ידי זה נשמע דבור הצדיק למרחוק בכל העולם עד שיפרח הדבור הקדוש להטוב הכבוס בין הסטרא אחרא כמו חץ מהקשת, עד שישמע הטוב ויפלה חץ כבודו של הסטרא אחרא ויצא הטוב משם בשלום.

אנשי ה' אנשי הכבוד, כלם גדולים, כלם ברורים, כלם קדושים וכלם עושים באימה וביראה רצון קונם בקדשה וטהרה, וכלם ענווים כעפר ואפר ממש.

"אמת מארץ תצמח", מאותם הכשרים האמתיים שמונחים עד הארץ, מהם דייקא יצמח האמת לכל באי עולם.

הכשרים האמתיים שבדור המקרבים לצדיק האמת והולכים בדרכיו, הם שפלים קטנים ונבזים בעיני עצמם כתולעת ממש, בבחינת "ואנכי תולעת ולא איש חרפת אדם ובזוי עם", בחינת "כל רואי ילעגו לי" וכו', ואף-על-פי כן הן עזים וחזקים בדעתם מאד מאד כעמוד ברזל וכחומת נחשת כנגד החולקים השקרנים ועזי פנים החולקים על הצדיק האמת ואנשיו בגאווה ובזו, הרוצים להעלים ולהסתיר אור הצדיק האמת מעיני ישראל ורוצים למנוע מלהתקרב אל האמת. כי צריכים שלא לשמ'ע כלל לשום בלבול וליצנות שלהם ולבלי להתבייש מהם כלל, ומי שפוגם בזה ואין לו עזות דקדשה ואינו עז כנמר נגד החולקים המלעיגים ומונעים מלהתקרב אל האמת, שעיקר התקיפות שלהם הוא על-ידי עזות ושקר, על-ידי זה אינו זוכה להתקרב למנהיג האמת ואינו זוכה לקבל ממנו השגות אלקות, ונפגמה אצלו האמונה עד שבא לידי כפירה גמורה, חס ושלוש.

כשמדברין לשון הרע על הצדיק והנלווים אליו, חס ושלוש, על-ידי זה מפרדין בין כלל ישראל שהם בחינת נקדה התחוננה, ובין הצדיק שהוא בחינת נקדה העליונה, שיכול לקרב הכל לה' יתברך, אפילו את הרחוקים ביותר, וזה בחינת "נרנן מפריד אלוף" וענשו גדול מאד...

מוקדש לרפואה שלימה של שבתו ישעיהו בן פייגה, הי"ו

126 אילן